

ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

★ ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «Η ΠΙΝΔΟΣ» ★
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ — ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1987 • ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 12 • ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

Θέματα ζωής

Η ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗ

Αν γινόταν μια σφυγμομέτρηση στους Καλαρρυτιώτες, όπου γης, και δόξα τω Θεώ είμαστε 6.000. (Σωστά διαβάσατε έξι χιλιάδες) και θέταμε για απάντηση το γενικό ερώτημα: Ποιο είναι το υπ' αριθμ. ένα πρόβλημα των Καλαρρυτιών σήμερα; Είμαστε βέβαιοι ότι η απάντηση θα είναι μία χίλια τοις εκατό: Η οδική σύνδεση Ιωαννίνων — Καλαρρυτιών.

Αν ήταν δυνατόν να προσμετρηθεί το συναισθηματικό βάρος της απάντησης θα διακρίναμε σ' αυτή: πόνο, θλίψη, αγανάκτηση και οργή για την τόση καθυστέρηση ετών!! Και όλα αυτά γιατί οι Καλαρρυτιώτες, το κεφαλοχώρι της Πίνδου μας, υπήρξε και είναι ακόμη αληθινά ζωτικός χώρος του πολιτισμού

μας. Αυτό δεν αμφισβητείται από κανέναν, εξ άλλου η προφορική αναγνώριση δεν στοιχίζει. Όμως η πρακτική πλευρά του θέματος χωλαίνει.

Δεν θα ανατρέξουμε στα παλιά, μας απασχολεί το τώρα, το σήμερα, που δεν επιτρέπει επικίνδυνες καθυστερήσεις, φτάνει πια. Δεν αντέχουμε άλλο τη «μοναξιά»!!

Το πιο δύσκολο μέρος ήταν η λεγόμενη σήραγα, που δόξα τω Θεώ, άρχισε να φτάνει στο τέλος. Τώρα έχουμε την αξίωση απ' τους αρμόδιους, τους υπευθύνους της πολιτείας που πραγματικά αγαπούν τον πονεμένο ορεινό τόπο και κόσμο μας, να συντονίσουν τις ενέργειες σε κάθε τομέα:

α) Να γίνουν μελέτες, αν δεν υπάρχουν, το τα-

χύτερο δυνατόν, δεν χωρούν πλέον αναβολές, καθυστερήσεις και χοντρές κουβέντες. Χορτάσαμε λόγια και υποσχέσεις.

β) Να γίνει η χρηματοδότηση, το ποσό όπως οι ειδήμονες τεχνικοί της Νομαρχίας Ιωαννίνων βεβαιώνουν δεν ξεπερνά τα 20.000.000 (είκοσι εκατομμύρια) για την αποπεράτωση των 700 (εφτακοσίων) μέτρων και μιας γέφυρας και,

γ) Να επισπευσθεί η δουλειά, αν ήταν δυνατό σε εικοσιτετράωρη βάση με βάρδιες.

Έτσι το θαύμα θα γίνει πραγματικότητας. Μα θεωρείται θαύμα ένας συνήθης χωματοδρόμος σ' ένα κεφαλοχώρι με μοναδική προσφορά πολιτισμού τη στιγμή που στη χώρα μας, μέλος της Ε. Ο.Κ., δεν υπάρχει ούτε συνοικισμός χωρίς αυτο-

κινητόδρομο; Δυστυχώς ναι. Αυτού φτάσαμε!!

Είναι γεγονός, ότι κάθε έργο πολιτισμού, ακόμη και ο αυτοκινητόδρομος, που θεωρείται δεδομένο αγαθό των ανθρώπων στις προηγμένες κοινωνίες δεν είναι αυτό που βλέπουμε και μας εξυπηρετεί καθημερινά, αλλά ένα μυστήριο, που μας φέρνει πολύπλευρα κοντά στη δυναμική πραγματικότητα της ζωής. Αυτό δεν αφανίζει το παρελθόν, το μεγάλο παρελθόν, αλλά ανασυγκροτεί το παρόν και κτίζει το μέλλον.

Είμαστε αισιόδοξοι, αθεράπευτα αισιόδοξοι, αλλά και πραγματιστές. Γι' αυτό υπογραμμίζουμε με θλίψη, ότι η σκυτάλη του μεγάλου χθες των Καλαρρυτιών δεν είχε εντυπωσιακή συνέχεια στο πατρίο έδαφος και

αυτό ήταν η κατάρρα της απομόνωσης δεκαετηρίδων. Δεν ζητούμε ευθύνες του χθες, αλλά υπευθυνότητα του σήμερα.

Το πρόβλημα κ. Νομάρχη Ιωαννίνων είναι στα χέρια σας, αποκλειστικά στα δικά σας χέρια. Η μοίρα επέλεξε σας για να κόψετε την κορδέλλα των εγκαίνιων της οδικής συνδέσεως Ιωαννίνων — Καλαρρυτιών. Μέλημά σας να αρθούν τυπικά και ουσιαστικά εμπόδια να αποπερατωθεί ο χωματοδρόμος!! σε 700 (εφτακόσια) μέτρα και μια γέφυρα. Αυτός ο δρόμος θα ανοίξει ορίζοντες προκοπής του κεφαλοχωριού μας Καλαρρυτιών και θα γίνει ζωτικός χώρος όπως επί αιώνες, στην Ελληνική και Ευρωπαϊκή πραγματικότητα.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Εμείς και ο τόπος μας

ΜΙΚΡΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ

Γράφει ο ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Λυμειάρχης

Το πιο δυσάρεστο φαινόμενο του καιρού μας είναι πως πάει να παγιωθεί ο μαδική ψύχωση αστυφιλίας. Τείνει, δηλαδή, να επιβληθεί το ήθος του εγκλωβισμένου ανθρώπου των ψιμεντοπόλεων με ολέθρια αποτελέσματα στην εν γένει ζωή μας.

Στην κοινωνική σκηνή συχνά έρχεται ο κόσμος της ενδοχώρας και προσφέρει αποφασιστικές συγκινήσεις στην ποιότητα της ζωής μας. Έτσι υπάρχουν και οι λάτρεις της υπαίθρου, οι πιστοί της όμορφης ζωής.

— Πότε κατεβαίνουν στα Γιάννινα; με ρωτάει ο φίλος μου ο Βασίλης. Απλή στο άκουσμα ερώτηση και εύκολη η απάντηση. Συχνά τα φαινόμενα απαιτούν.

Η δυσκολία προέρχεται, όταν βρίσκεσαι στο κεφαλοχώρι της Πίνδου μας Καλαρρυτιώτες, όπου τα πάν-

τα διατηρούν μια όντως γοητευτική πολιτιστική και φυσική αρεσκυσιά απ' τον τόπο και τους φιλόξενο ανθρώπους της που πρόκειται να αποχωριστείς. Σε τέτοιες περιπτώσεις, χωρίς δισταγμούς, η άρνηση ταυτίζεται με τη βούληση.

— Δε φεύγω Βασίλη.

— Σοβαρά, για λέγε, λέγε, αντέδρασε ξαφνιασμένος.

— Τα παιδιά μου μεγάλωσαν, τράβηξαν το δρόμο τους, έτσι με τη γυναίκα μου θα μείνω να χαρώ τη γαλήνη, την ηρεμία, την ομορφιά και τη χάρη του τόπου μου. Να δω μια άσπρη μέρα αδεσφύ. Αρκεί στη σκιά των ειδώλων, τώρα στο φως της υπαίθρου, κοντά στο Θεό!

— Δηλαδή συνεχίζεις τις διακοπές σου, συνέχισε ο

Βασίλης.

— Ακριβώς. Αυτό είναι ζωή, ξεκούραση, όχι διακοπές για να λέμε ότι κάπου πήγαμε.

— Μα...

— Δεν έχει μα, το αποφασίσαμε και τέλειωσε.

— Εσύ και η γυναίκα σου, οι δυο σας;

— Ποιοι δυο μας, τον απάντησα στην κάποια ειρωνεία του. Συμφωνήσαμε πολλοί να συνεχίσουμε τις διακοπές μας στο χωριό μας για καιρό.

— Ευχαρίστο, αλλά πως έγινε αυτό;

— Απλά. Η βόλτα μας, οι παρέες μας, οι κουβέντες μας, οι εκδρομές μας στη σάνη, στο λιβάδι, στο ποτάμι, οι άνθρωποι, τα ζων-

τανά, τα πάντα μίλησαν αποφασιστικά μέσα μας και αποφασίσαμε. Και ζούμε το μικρό καλοκαίρακι που συχνά το ακούγαμε και στο καυσάεριο δεν το βλέπαμε.

Η ανάσχεση του κακού μέσα στο σύγχρονο φαύλο κύκλο του καιρού μας είναι δύσκολη υπόθεση. Συμβαίνει κι αυτή αν και φαίνεται ουτοπία, αλλά δεν είναι. Αμελητέες περιπτώσεις στο περιθώριο της ζωής, που μας αφήνουν αδιάφορους, θα έλεγε κανένας με επιλόλαια σκέψη. Στην πραγματικότητα πρόκειται για επιστροφή στο ανθρώπινο ήθος!

Η φθινοπωρινή απογενματική συζήτηση με το θαυμάσιο καφέδωμά μας και τα δροσερά χαρτείσματα της μουριάς ήταν μια έμπρακτη μαρτυρία της απόφασης.

Ζωντανή συνάντηση με το μικρό καλοκαίρακι. Δεν είναι μόνη η γοητεία της

φυσικής ομορφιάς, αλλά και η ανθρώπινη παρουσία του ανθρώπινου στοιχείου στις πλατανοσκέπαστες θρύσουλές μας.

— Αγαπητέ μου θα μείνω και εγώ με την οικογένειά μου με διαδεχάω ο Βασίλης με ενθουσιασμό. Με τους συμπατριώτες μου, όμορφα είναι!

Η ομελογία του με γέμισε συγκίνηση. Δεν χάθηκαν όλα στην εποχή μας, έχει και τους αξιούς της, σκέφτηκα με κορπή χαρά.

Μ' αυτή την ψυχολογική θέρμη στη συναισθηματική ξηρασία των ημερών μας, όλα φαίνονται ρόδινα και πιο πολύ το μικρό καλοκαίρακι στην Πίνδο μας, που είναι το κάτι άλλο.

ΙΩΑΝ. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

Το τραγούδι της καρπάνας

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 5η ΣΕΛ.

την καταλύτρα σαλαγκώντας πυρκαγιά. Γιατί μαλίζουν οι τυφλές δυνάμεις, όπου στέγεται το έργο του σοφού χεριού του ανθρώπου.

Θεία θρογγή κατεβαίνει απ' το γνέφι που στέκει ψηλά.

Απ' το γνέφι τυφλά ροβόλα και χτυπά τ' αστροπελέκι.
'Ακου θρηνητικά στον Πύργο αργοσημαίνει! Λυθήκαν οι ανέμοι! Σαν με αίμα ο αιθέρας έχει βαφτεί.

Το φως δεν είναι αυτό της μέρας.
'Αγρία εσηκάθη ταραχή.
Τι θούη απ' τις στράτες θγαίνει! Καπνός μαύρος ανεβαίνει.
Αντιχτυπάει πελώρια η φλόγα και φουντώνει μέσα στου δρόμου το μακρόστενο κορδόνι και με του ανέμου την πνοή, όλο και αξαίνει. Σαν από φούρνου πυρωμένου τα σαγόνια χυμά ο αγέρας: ρέθουν τα μπαλκόνια, γκρεμίζονται δοκάρια, παραθύρια τρίζουν, βρέφη θρηνούν, μάννες κλωθογυρίζουν στα ρέπια μέσα ζωντανά μουγγρίζουν. Τρέχουν όλοι δάδε — πέτρα λάμπει η νύχτα σαν τη μέρα.

Απ' των χεριών απάνου την μακριά σειρά, σαν με φτερά, πετούν οι κάδροι της φωτιάς τη λάθρα αντιμάχεται τώρα του νερού η ανάθρα. Μα φτάνει ουρλιάζοντας ο αγέρας στην πυρά. Η απάνου του την θρέφει και την σιδαιλίζει μέσ' στο ξερό χορτάρι θόσκει και αλωνίζει, στο γέννημα, στα ολόμιστα τ' αμπαρία, μέσ' στα στεγνά του σκελετού δοκάρια. Και σαν να πιάκιζε η ανάσσα η πυρωμένη μαζί της ν' αναπαύσει το κορμί της γης, μέσα στο ξέσπασμα της άγριας της οργής, προς τ' ουρανό το θόλο όλο κι αξαίνει, γιγάντια!

Στην μοίρα την ενάντια χωρίς ελπίδα ελούφαζε ο θνητός. Αργός κι ανήμπορος κοιτάζει αυτός, να κοιτάξει, ότι εμφόρωσαν τα χέρια τα επιτήδεια.

Σωρός αποκαθία τα σπείτια που είχε φτιάσει της άγριας θύελλας γίνανε κρεβάτι. Μέσ' στων παραθύριών τ' αδειανό μωτί τη φρίκη έχει φάλιασει και τ' ουρανό το γνέφι το περαστικό μέσα στο ρημαγμένο βλέπει σπιτικό.

Ρίχνει αυτός στερνή ματιά προς τα χώματα, όπου τα έργα κοιτώνται νεκρά του σκληρού του κόπου, κι αδράζει το ρωδί ξανά του στρατοκόπου. Μα κι αν τον ρίμαζε η φωτιά, μέσ' την καρδιά παρηγοριά γλυκιά πρααίνει του την θλίψη. Κοιτάζει γύρω του γυναίκα και παιδιά: από τους πόθητους κανείς δεν τούχει λείψει.

'Ομορφα πρόκοιψε η δουλειά μας μέσ' στη γη, κι όπως αρμόζει το καλούπι έχει γεμίσει: μα όταν στο φως της μέρας θα φανεί, τάχα τον κόπο του τεχνίτη θα τιμήσει; Κι αν το χτύσιμο αστοχήσει; Αν η μητέρα έχει ραγίσει; Την ώρα αυτή, μπορεί η ελπίδα μας η τίμια, μέσα στη γη να κοιτάει συντριμμία.

Στην σκοτεινή αγκαλιά της άγιας γης τον κόπο των χεριών μας έχουμε αποθώσει. Σ' αυτήν μπιστευεται τον κόπο ο δουλειτής και λείει πως πλούσιο φύτρο θα φυτρώσει, αν προκοπή ο θεός και δύναμη μας δώσει. Μα κι άλλον σπόρο πιο ακριβό μ' ένα θαρού πένθος, στην γη ρίχνουμε την αγκάλη και λέμε, με γλυκειάν ελπίδα, πως μπορεί, έξω από το φέρετρό ν' ανθίσει, σε ζοήν άλλη.

Αναπτυξιακός φορέας Καλαρρυτών

ΜΝΗΜΟΝΙΟ

Το Σάββατο 10 Οκτωβρίου 1987 συνεδρίασε στα Γιάννενα ο Φορέας της Κοινότητας και των Συλλόγων Καλαρρυτών.

Μετά από λεπτομερείς ενημερώσεις και γόνιμη ανταλλαγή απόψεων, συντάχθηκε ομόφωνα και υπογράφτηκε το παρακάτω μνημόνιο:

ΜΝΗΜΟΝΙΟ

Οι μετέχοντες στον άτυπο φορέα Σύλλογοι και Κοινότητα διευκρινίζουν ότι, με τις μέχρι σήμερα αποφάσεις του φορέα, οι οποίες όλες εγκρίθηκαν ομόφωνα, έχουν αποφασιστεί τα εξής:

1. Γενική είναι η διαπίστωση ότι η δημιουργία του φορέα ήταν απαραίτητη και με το μέχρι τώρα έργο του ωφέλησε ποικίλτροπα το χωριό, το δε έργο αυτό κρίνεται αξιόλογο και θα πρέπει να γίνει κατανοητό από όλους τους συμπατριώτες.

2. Ο φορέας δεν είναι ένας υπερσύνλογος, γι' αυτό και δεν εμποδίζει την λειτουργία των συλλόγων — μελών αυτών, θέματα που δεν δεσμεύονται από τις αποφάσεις και το καταστατικό του φορέα, ούτε και υπερκαλύπτει την Κοινότητα στα καθήκοντά της. Η Κοινότητα δεσμεύεται μόνο σε όσα αποφάσεις ο φορέας, όπως και οι σύλλογοι.

3. Σκοπός του φορέα είναι η προώθηση αναπτυξιακών θεμάτων του χωριού με τα οποία αποφασίζει κατά καιρούς να ασχοληθεί, με παραστάσεις, μελέτες, χρηματοδοτήσεις, αυτεπιστασία κλπ.

4. Μέχρι σήμερα αποφάσεις να ασχοληθεί:

α) Με την προώθηση της κατασκευής του δρόμου και, β) Με την τουριστική ανάπτυξη του χωριού με την συνεργασία και την μελέτη και τη χρηματοδότηση του Ε.Ο.Τ. Και τα δύο θέματα να κριθεί σοβαρά: ότι θα πρέπει να προωθηθούν παράλληλα διότι, ο μεν δρόμος είναι βασικός για τη ζωή του χωριού και προϋπόθεση κάθε έργου άλλου σοβαρού, για τουριστική ανάπτυξη διότι προωθεί την ταχύτερη χρηματοδότηση του δρόμου αλλά και διότι δεν είναι δυνατόν να περιμένουμε πρώτα την αποπεράτωση του δρόμου, χάνοντας έτσι τις σημερινές ευκαιρίες τουριστικής ανάπτυξης και:

καθυστέρωντας απαράδεκτα το έργο αυτό στην καλύτερη περίπτωση. Άλλωστε διαπιστώνουν ότι αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει δυνατότητα και προϋποθέσεις να προωθηθεί άλλη αξιόλογη οικονομική μακροπρόθεσμη ανάπτυξη.

5. Στην προσπάθειά του ο φορέας να προωθήσει την τουριστική ανάπτυξη βοηθήθηκε από τις προσφορές των οικισμάτων Κωσταδίσμα, Φασούλα (Κασαρία) και παλαιών σχολείων, από τον σύλλογο Η ΠΙΝΔΟΣ, οικογένεια κληρονομήν Σπύρου Βασ. Φασούλα και Κοινότητα αντίστοιχα.

6. Ο φορέας αποφάσισε τα μέτρα αυτά, τα οποία οι

ως άνω διορίζουν για τουριστική διαμόρφωση να μην παραβαστούν ακόμα στην Κοινότητα ή οπουδήποτε αλλού, ώστε να αποτελούν μοχλό πίεσης για τον ΕΟΤ όταν οριστικοποιηθεί τις μελέτες τουριστικής ανάπτυξης του χωριού. Συγκεκριμένα, τότε θα μεταβιβαστούν αυτά όπου ο ΕΟΤ υποδείξει, σαν προϋπόθεση χρηματοδότησης της τουριστικής αξιοποίησης του χωριού, γιατί διαφορετικά ο ΕΟΤ πιθανόν να αρνηθεί την χρηματοδότηση.

Γιάννενα 10/10/1987

Για τον φορέα

Η Κοινότητα

Οι Σύλλογοι

Ο Ε.Ο.Τ. για το δρόμο

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αθήνα 7/10/1987

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Πληροφορίες: Δημ. Καθβαδίας

ΠΡΟΣ: Νομαρχία Ιωαννίνων

Δ/ση Τεχν. Υπηρεσιών

Πλ. Πύργου — 452 21 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΘΕΜΑ: Αποπεράτωση Επαρχ. Οδού Πραμάντων — Καλαρρυτών

Σας πληροφορούμε ότι με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Τ. οι Καλαρρυτίτες εντάχθηκαν στο Πρόγραμμα Παραδοσιακών Οικισμών του Οργανισμού μας.

Η εκτέλεση όμως οποιονδήποτε έργου στον οικισμό είναι αδύνατη χωρίς την εξασφάλιση εύκολης οδικής πρόσβασης.

Γνωρίζουμε εξάλλου ότι η υπηρεσία σας εκτελεί το έργο της διάνοιξης της οδού Πραμάντων — Καλαρρυτών, που στο μεγαλύτερο τμήμα της έχει ήδη ολοκληρωθεί.

Παρακαλούμε για τη συνέχιση της χρηματοδότησης του έργου αυτού με σκοπό την σύντομη αποπεράτωση που αναγκαία προϋπόθεση για την υλοποίηση και του δικού μας προγράμματος.

Παρακαλούμε επίσης για την ενημέρωσή μας σχετικά με τις ενέργειές σας.

Ο Διευθυντής
Ε. ΕΛΟΣΙΤΗΣ

ΠΑΤΡΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

«Η ΠΙΝΔΟΣ»

Λαμποβιτιάδης 3 — Ιωάννινα

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ

Παρακαλούνται τα μέλη του Συνδέσμου που δεν έχουν τακτοποιηθεί οικονομικά για το έτος 1987 να απευθύνονται στον κ. Χριστόφ. Δογάρη, Αβέρωφ 60, ή στα τηλέφωνα 32.623, 37.440, 25.561.

Υπενθυμίζεται ότι τα μέλη, σύμφωνα με το Καταστατικό μας, έχουν πλήρη δικαιώματα εφόσον είναι οικονομικά τακτοποιημένα με τον Συνδέσμο.

Επιπλέον διευκρινίζεται ότι η εφημερίδα μας «ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» αποστέλλεται στους συνδρομητές της, καθώς και στα μέλη και φίλους του Συνδέσμου μας.

Μέλη του Συνδέσμου μας ή συνδρομητές της εφημερίδας μας εάν δεν λαμβάνετε τα «ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ», τηλεφωνήστε στα (0651) 37.440, 25.561 και θα σας σταλούν αυθημερόν.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ιωάννης Γ. Θεοχάρης:

"Τα παιδιά της γυναίκας της Πίνδου"

Αθήνα 1986

Η ΠΙΝΔΟΣ εξακολουθεί να είναι ένα σύμβολο της ελληνικής πολεμικής αρετής. Κι οι γυναίκες της Πίνδου αποτελούν το πιο γνήσιο γυναικείο ορόλο των πρόσφατων χρόνων μας. Η λογοτεχνία κι η ζωγραφική αντλήσαν από τον πρωτότυπο αυτόν των γυναικών πολλές ανώτερου ποιού εκφράσεις.

Ο Ιωάννης Θεοχάρης, λυκεάρχης στα Ιωάννινα, από την κωμόπολη Καλαρρυτίες της Ηπείρου, πήρε την κύρια έμπνευσή του από το θαύμα εκείνου του 1940 και το άπλωσε έως τα τελευταία χρόνια, βάζοντας επίκεντρο της δημιουργματογραφίας του τα παιδιά της Πίνδου κατά πρώτο λόγο.

Το βιβλίο του «Τα παιδιά της γυναίκας της Πίνδου», γραμμένο για παιδιά, σκοπεύ-

ει ακριβώς να εξυμνήσει κατ' αρχήν το υψηλό φρόνημα της περιοχής, να μας θυμίσει ταυτόχρονα τις ακραίες στιγμές της ιστορίας μας, αλλά να μην ξεφύγει από τον καθημερινό μόχθο των τιμών ανθρώπων τονίζοντας συνεχώς την προσήλωση προς το Έθνος και την απά παραδοσής ορθοδόξιας μας. Το βιβλίο περιέχει απλές, από πρώτη ματιά ιστορίες των παιδιών των σχολικής ηλικίας στις οποίες όμως δεν λείπει στην καίρια στιγμή το «δίδαγμα». Και συμφωνούμε απόλυτα με τον τρόπο που απευθύνει ο συγγραφέας το «δίδαγμα», έστω κι αν σε μερικές περιπτώσεις το λεξιλόγιο κι η φράση ανήκουν σε ωριμότερη ηλικία. Αλλά κι αυτό συμφέρει εμπεδωτικά, γιατί πλουτίζει το λεξιλόγιο του παιδιού ή το

αναγκάζει να ρωτήσει και ν' ανοίξει γλωσσικό διάλογο (πολύ χρήσιμο σήμερα) με κάποιους υπεύθυνους (δασκάλο, γονιό). Βέβαια, στο πρώτο διήγημα και διάλογο σε μερικά άλλα συναντάς λεξικά τοπικά, που δύσκολα καταλαβαίνεις την έννοιά τους. Αλλά τούτο δίνει και το χρώμα της περιοχής. Στο διήγημα «Ο Λουκάς απ' την Κερύνεια» αναφέρεται κι η Κύπρος με τον Απίλλο της, προπαντός με την πατριωτική και ανθρωπιστική συμπεριφορά μερικών Ελλοδωτών προς τα εκποτισμένα παιδιά μας.

Συνιστούμε το βιβλίο ιδίως για το ήθος του, μ' όλο που δεν υστερεί και από την όψη της γραφής. Μερικά μάλιστα διηγήματα διαβάζονται ευχάριστα και από ενήλικες.

ΚΥΠΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ

Τα τηλέφωνα του χωριού μας

Εγκρίθηκε, επιτέλους, από τον ΟΤΕ η τοποθέτηση τηλεφωνικού πίνακα με 12 συνολικά τηλέφωνα. Για το σκοπό αυτό συνεργείο του πήγε στο χωριό για τις ανάλογες εργασίες.

Η Κοινοτική Αρχή είχε επιλέξει για την τοποθέτηση του πίνακα το χώρο όπου σήμερα στεγάζεται το μοναδικό τηλέφωνο του χωριού. Σημειό Κεντρικό και κατάλληλο γι' αυτή τη δουλειά.

Αυστηρώς όμως τη χαρά διαδέχτηκε η απογοήτευση όταν από τους υπεύθυνους του Συνεργείου γνωστοποιήθηκε στον Πρόεδρο της Κοινότητας ότι από τα 11 τελικά τηλέφωνα μόνον 8 θα τοποθετηθούν σε σπίτια μονίμων κατοίκων του χωριού, όπως το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο δεν παραχώρησε από το οικισμό.

Ετσι κρίθηκε αναγκαία η εδώ άρνηση ολόκληρου του Κοινοτικού Συμβουλίου το οποίο μαζί με εκπαιδευτικούς των εδώ συλλόγων επισκέφτηκε τους αρμόδιους του τμήματος εγκατάστασης του ΟΤΕ για να ζητήσει μια πιο δίκαιη λύση στο θέμα που ανέκυψε.

Αυστηρώς οι αρμόδιοι επικαλούμενοι βασική αρχή του κανονισμού του ΟΤΕ δίδει της οποίας στα δέκα τηλέφωνα τα τρία ανήκουν σε μεταφορές και τα υπόλοιπα επτά σε μόνιμους κατοίκους, αρνήθηκαν και να συζητήσουν ακόμη μια διαφορετική λύση. Και εδώ ο Πρόεδρος της Κοινότητας επέμενε σθεναρά στις από-

ψεις του, τις οποίες και οι αρμόδιοι να μην θεώρησαν δικαίες, αλλά αφού προσέχρουν σε γήμο δεν μπορούσαν να υλοποιηθούν.

Ετσι δυστυχώς η κατάσταση παραμένει αμετάβλητη προς μεγάλη λύπη όλων μας.

Όμως αρέλιουμε να δημιουργήσουμε ότι δεν συμφωνούμε μ' αυτή τη λύση που ενώ στερεί από μόνιμους κατοίκους του χωριού μας την τηλεφωνική συσκευή, που τόσο ανάγκη την έχουν κάτω από τις συνθήκες που ζουν, δίνει σκευετές να λαλήσουν σε ανατοκία σπείτα, όπως λαλούν οι κοινωτικές στα ερείπια.

Όπως αρέλιουμε να δημιουργήσουμε ότι δεν θεωρούμε καθόλου, με καθόλου σωστό να μην δοθεί κάποιος τρόπος να πάσει τηλέφωνο ο Γραμματέας της Κοινότητας, πράγμα που θα βοηθούσε στην εξυπηρέτηση των χιλιάδων αναχωρητών μας που είναι αναγκασμένοι να σ' όλο τον Ελλαδικό χώρο. Ας τα κοιτάζουν με ενδιαφέρον οι αρμόδιοι για να βρεθούν οι πιο δίκαιες λύσεις.

Ετσι μόνον ο Πρόεδρος της Κοινότητας θα πάψει να λέει με πολύ περηφάνια «εμείς χωριανός θα με πιστέψει ότι δεν φταίω εγώ».

Πίστωση από Ε.Ο.Τ.

«ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΩΝ»
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 39
ΑΘΗΝΑ — Τ.Τ. 106 72
Αθήνα 24-8-87

Με ευχαρίστηση σας πληροφορούμε ότι μετά από ενέργειες του φορέα ανάπτυξης των Καλαρρυτών ο Ε.Ο.Τ. ένεκρινε για φέτος πί-

στώση 800.000 δραχμών (300.000 περισσότερες από πέρυσι) για την επισκευή των λιθόστρωτων και των τοίχων αντιτορνηρίων του χωριού μας.

Με πατριωτικούς χαίρετισμούς
Το Διοικητ. Συμβούλιο
Ο Αντιπρόεδρος
ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΤΟΛΗΣ

Ιωάννης Γ. Θεοχάρης ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ

Εικ. Σπύρος Ορνεράκης

Δωδώνη, Αθήνα - Γιάννινα, 1986, σελ. 94

Οι αγώνες των Ελλήνων και του παιδαγωγού και να μας δώσει δέκα τέσσερα διηγήματα που τέρπον όσο και διδάσκουν, φέρνοντας το παιδί σ' επαφή με στοιχεία της παράδοσης, της ιστορίας αλλά και της σύγχρονης ζωής. Το καλύτερο αυτό βιβλίο είναι πλουτισμένο με ζωηρές ασπρόμαυρες εικόνες του Σπύρου Ορνεράκη, που ζωντανεύουν τις καιριές στιγμές των διηγημάτων.

Λότη Πετρούτσου
Ανδρονταπούλου

«ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

— ★ —

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΠΑΤΡΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «Η ΠΙΝΔΟΣ»

ΛΑΜΠΟΒΙΤΙΑΔΗΣ 3 • ΤΗΛ. 37.440 • ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Δ/ΝΤΗΣ: Συντάσσεται από επιτροπή

Για οποιαδήποτε πληροφορία απευθύνεστε στον

Πρόεδρο του Συνδέσμου

κ. Θεόδ. Μπαρβανή

τηλ. (0651) 25561 & (0651) 37440

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: Διανέμεται δωρεάν για τα μέλη

του Συνδέσμου και τους φίλους του.

Τυπογραφείο:

Γ. ΔΟΥΒΛΗ - Α. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 41 • ΤΗΛ. 20.544 • ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΣΙΑΛΕΡ

«Πούμας»

Μετάφραση ΑΡΣΕΝΗ ΠΕΡΟΝΤΙΚΟΥ

ΛΑΔΙ
ΣΤΟ
ΛΥΧΝΑΡΙ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Για την αποπεράτωση του Πνευματικού Κέντρου του Πατριωτ. Συνδέσμου Καλαρρυτιών «Η ΠΙΝΔΟΣ» λάβαμε τις παρακάτω οικονομικές ενισχύσεις:

— Ο κ. Κων/νος Β. Τσουμάκας, είκοσι χιλιάδες (20.000 δρχ.).

— Ο κ. Πέτρος Σπηλιός, πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.).

— Ο κ. Κώστας Κωστάκης, πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.).

— Ο κ. Γεώργιος Παράσχος, τρεις χιλιάδες (3.000 δρχ.).

Ο Συνδεσμός μας όλους θερμά τους ευχαριστεί.

★

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ «Κ.Ν.»

Οι τελευταίες οικονομικές ενισχύσεις προς την εφημερίδα μας είναι:

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) η ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ. Ευχαριστούμε ευσεβώς και ευγνωμόνως τον Μακαριότατον Αρχιεπίσκοπον Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ.

— Δέκα χιλιάδες (10.000 δρχ.) η συγχωριανή μας κ. Γεωργία Δημ. Κωνσταντίνου που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Βασίλειος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Κων/νος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Βασίλειος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Κων/νος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Κων/νος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Κων/νος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Κων/νος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Κων/νος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Κων/νος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Κων/νος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Κων/νος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Κων/νος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Κων/νος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Κων/νος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

— Πέντε χιλιάδες (5.000 δρχ.) ο συγχωριανός μας κ. Κων/νος Στάμος που διαμένει στην Αθήνα.

Το Πνευματικό μας Κέντρο

Γράφει ο Γ. Γραμ. του Συνδέσμου Θ. ΜΑΡΕΤΗΣ

Μοιάζει όνειρο, κι όμως είναι πραγματικότητα. Ο Συνδεσμός μας απέκτησε δική του αίθουσα. Μια αίθουσα 225 τ.μ. που βρίσκεται στην οδό Λαμποβιτιάδης 3, στην αρχή της Σπύρου Λάμπρου, κοντά στην πλατεία Πάρης.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας, μέσα στα πλαίσια της οικονομικής της δυνατότητας και με τη βοήθεια των μελών του και φίλων του, έκανε ότι μπορούσε για να τη μεταβάλει σε μια ζεστή φωλιά των συμπατριωτών μας.

Τη σοβάτρε, την έβαψε, διαμόρφωσε με χαρίσματα τους χώρους, έτσι ώστε να γίνει ουσιαστική αξιοποίηση της με Γραφείο του Διοικητικού Συμβουλίου, Βεστιάριο για τις στο-

λές του χορευτικού μας, αποθήκη, τουαλέτες και τη μεγάλη αίθουσα που θα χρησιμοποιηθεί για τις πρόσες του χορευτικού μας, για τις συνελεύσεις μας, τις διαλέξεις, τις γιορτές του συλλόγου μας και να καταστεί έτσι το ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΜΑΣ ΚΕΝΤΡΟ.

Η διακοσμήσή του με μια σειρά μεγάλες και αξιολογικές φωτογραφίες του χωριού μας, κάνουν τον επισκέπτη συγχωριανό μας να ζει κοντά στο όμορφο χωριό μας και να του φέρνουν, στη μνήμη, αγαπημένες στιγμές που έζησε κοντά του κατά τις εκεί επισκέψεις του.

Το γραφείο του Δ.Σ. διακοσμούν, πολύ όμορφα τοποθετημένα, τα κατά καιρούς αποκτηθέντα, θραύσματα, μεταλλικά, έλαινα και ότι αποκτήθηκε από τις άριστες εμφανίσεις του χορευτικού μας τμήματος τόσο στον Ελλαδικό χώρο, όσο και σ' άλλες σχεδόν τις χώρες της Ευρώπης.

Η απόκτησή του μας κάνει να νοιώθουμε όλοι ξεχωριστή περηφάνεια και ανεπίκτητη χαρά.

Μας γεμίζει ελπίδες για το ότι από το χώρο αυτό θα γίνει το ξεκίνημα για την πολύπλευρη αξιοποίηση του χωριού μας που όλοι μας ονειρευόμαστε.

Μας απάλλαξε από τα μεγάλα, για την οικονομική δυνατότητα του Συνδέσμου μας ενοίκια κλπ. έξοδα που καταβάλαμε μέχρι τότε σε ασκατόληπτες αίθουσες.

Μας έκανε να νοιώ-

θουμε όπως νοιώθει κάθε νοικοκύρης στο δικό του σπίτι.

Μας έδωσε φτερά για οραματισμούς που μέχρι χτες δεν μπορούσαμε ούτε καν να ονειρευτούμε.

Μας έδωσε τη χειροπιαστή θεατικότητα ότι δημιουργήσαμε τις προϋποθέσεις που απαιτεί η λειτουργία ενός αξιόλογου «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ» αντίξου της ιστορίας, των αγώνων, του πολιτισμού, της τέχνης, της αρχιτεκτονικής, δόμησης και της πολιτιστικής παράδοσης του χωριού μας. Ευελπιστούμε και πιστεύουμε ότι θα το πετύχουμε, ώστε το «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΜΑΣ ΚΕΝΤΡΟ» να καταστεί οδηγός φάρος και σηματοδότης για πολλά καλά επιτεύγματα.

Είμαστε όμως ακόμη στο ξεκίνημα. Μένουν ακόμη πολλά να γίνουν. Και για να γίνουν χρειάζεται η αμέριστη βοήθεια όλων μας με οικονομική και ηθική στήριξη.

Και είμαστε θέσαιοι ότι θα παρασχεθεί από όλους μας απλόχερα, όπως ακριβώς γίνεται να θέλουμε να θελιώσουμε τη διαβίωσή μας μέσα στο δικό μας σπίτι.

Γιατί το «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΜΑΣ ΚΕΝΤΡΟ» είναι το σπίτι μας, είναι η κυψέλη που στοργικά θα συγκρατεί όλους μας.

Πλησιάζει ο καιρός που θα πραγματοποιήσουμε την ετήσια γενική μας συνέλευση. Θα δοθεί έτσι η ευκαιρία σε όλους μας να δοούμε από κοντά το σπίτι μας, να το αγκαλιάσουμε και να διαπιστώσουμε τις ελλείψεις του. Να δώσουμε ο καθένας τη γνώμη του για το τι μπορεί ακόμη να γίνει ώστε να καταστεί ένα αξιοζήλευτο κέντρο πολιτισμού, ένα ζεστό σπίτι που θα μας συγκεντρώνει.

Από τον συγχωριανό μας αιδ. Σπύρο Μπατολάκη, από αρκετό καιρό, μας έγινε η πρόταση: Με φροντίδα του Συνδέσμου μας να δημιουργηθεί από τα μέλη και τους συγχωριανούς μας Τράπεζα αιματος, κατά το πρότυπο άλλων Σωματείων, ώστε οι Καλαρρυτιώτες να βρίσκουν το απαραίτητο αίμα σε κάποιες δύσκολες στιγμές που κινδυνεύει η υγεία τους.

Λεπτομέρειες θα τειθούν σε λίγο καιρό, στην Γεν. Συνέλευση του Συνδέσμου, όπου και θα ληφθούν αποφάσεις.

Τράπεζα αιματος

Από τον συγχωριανό μας αιδ. Σπύρο Μπατολάκη, από αρκετό καιρό, μας έγινε η πρόταση: Με φροντίδα του Συνδέσμου μας να δημιουργηθεί από τα μέλη και τους συγχωριανούς μας Τράπεζα αιματος, κατά το πρότυπο άλλων Σωματείων, ώστε οι Καλαρρυτιώτες να βρίσκουν το απαραίτητο αίμα σε κάποιες δύσκολες στιγμές που κινδυνεύει η υγεία τους.

Λεπτομέρειες θα τειθούν σε λίγο καιρό, στην Γεν. Συνέλευση του Συνδέσμου, όπου και θα ληφθούν αποφάσεις.

Μέλη του Συνδέσμου γίνονται όλοι οι συγχωριανοί μας ανεξαρτήτως τόπου κατοικίας καθώς και οι φίλοι του χωριού μας.

Χρήσιμη συνάντηση

Μετά από ευτυχή σύμπτωση, μέλη του αναπτυξιακού φορέα Καλαρρυτιών το πρωί της Κυριακής 11 Οκτωβρίου 1987 στο «Ξενο» της πόλης μας, συνάντησαν τον Γεν. Γραμματέα Περιφέρειας Ηπείρου κ. Ευρυπ. Καφαντάρη και τον Νομαρχιακό Σύμβουλο κ. Κώστα Βράνο με τους οποίους είχαν διεξοδική συζήτηση για την ανάπτυξη των Καλαρρυτιών και ειδικότερα για τα αλληλένδετα προβλήματα: Δρόμος - ΕΟΤ.

Τόσο ο κ. Γεν. Γραμματέας όσο και ο κ. Νομ. Σύμβουλος έδειξαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το χωριό μας, τις ομορφιές του, αλλά και τα προβλήματά του.

Θα θέλαμε όμως από τώρα να βλέπουμε τους συγχωριανούς μας να μας ζητάνε να επισκεφτούν το ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΜΑΣ ΚΕΝΤΡΟ. Όσοι εκφράσουν την επιθυμία είμαστε στην διάθεσή τους. Ένα από τα μέλη του Δ.Σ. είναι αρκετό.

Θα θέλαμε επίσης να έχουμε τις απόψεις των μελών του Συνδέσμου μας, γραπτές ή προφορικές και τις υποδείξεις τους γύρω από τις δραστηριότητες του ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ. Κάθε υπόδειξη θα αξιολογηθεί και θα υλοποιηθεί στο μέτρο που είναι δυνατό.

Ας βοηθήσουμε όλοι μας και ο καθένας όπου και όπως μπορεί για να κάνουμε τη λειτουργία του χωριού μας και για τον καθένα μας καλύτερα, αφού το ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ είναι δημιούργημα της συμβολής και των ακούραστων προσπαθειών όλων μας.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας αισθάνεται την υποχρέωση, από τις γραμμές αυτές, να ευχαριστήσει θερμά όλους όσους κατά οποιονδήποτε τρόπο βοήθησαν μέχρι σήμερα για την αξιοποίηση τους, οπωσδήποτε θα έχουν τον απαραίτητο ενμνηνικό για τις εννοίες και ελπιδοφόρες εισηγήσεις και μελέτες που θα διαδραματίσουν πρωταρχικό ρόλο για την αξιοποίηση και ανάπτυξη του χωριού μας.

Οι Καλαρρυτιώτες γνωρίζουν ότι η ουσιαστική συμπαράσταση, η ευγενική αντιμετώπιση και η παροχή φιλοξενίας τους που ανεπιφύλακτα φροντίζουν να προσφέρουν στους Καλαρρυτιώτες, ο Γεώργιος Αθανάς, που έφυγε από κοντά μας πλήρης ημερών είναι κυρίως γνήσιος ποιητής, με βουκόιο ο Ελληνικό Ρουμελιώτικο χρώμα.

Τα λίγα αυτά λόγια ας είναι λίγα κλωνία βασιλάκου (λουλούδι των βουνών μας) στο νυκτικό τάφο του από την Πίνδο μας και τη γενέτειρά της συζύγου του, Καλαρρυτιώτη.

Ο συμπατριώτης μας ΓΙΑΝΝΗΣ — ΜΗΤΣΟΥΡΗΣ Η

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «Η ΠΙΝΔΟΣ»

Λαμποβιτιάδης 3 — Ιωάννινα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Καλούνται όσοι κατάγονται από τους Καλαρρυτιώτες, οι σύζυγοι και τα παιδιά αυτών, που επιθυμούν να εγγραφούν μέλη του Συνδέσμου μας, να επικοινωνήσουν με το Δ.Σ. στο τηλέφωνο (0651) 37.440, ή ν' αποστείλουν σχετική αίτηση στα Γραφεία μας στη διεύθυνση: Λαμποβιτιάδης 3 Τ.Κ. 453 33 Ιωάννινα.

Μέλη του Συνδέσμου γίνονται όλοι οι συγχωριανοί μας ανεξαρτήτως τόπου κατοικίας καθώς και οι φίλοι του χωριού μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

* Στα Καλαρρυτιώτικα ΓΙΩΡΓΟ Φ. ΚΟΤΣΙΑ και ΒΑΣΙΛΙΚΗ Η. ΤΕΟΚΑ που αρραβωνιάστηκαν τον Δεκαπενταύγουστο στους Καλαρρυτιώτες, ευχόμαστε μ' όλη μας την καρδιά Καλά Στέφανα και καλά ευτυχία.

* Ο αγαπητός μας φίλος και συγχωριανός ΓΙΩΡΓΟΣ Η. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ και η εκλεκτή της καρδιάς του ΕΛΕΝΗ Ι. ΦΩΤΙΟΥ αρραβωνιάστηκαν. Τους ευχόμαστε χαρά, επιτυχίες και καλό στέφανο.

* Στους λαμπρούς νέους του χωριού μας ΠΑΥΛΟ Ν. ΜΠΑΓΚΟΥΚΗ και ΕΛΕΝΗ ΑΡΛΕΤΟΥ που πρόσφατα αρραβωνιάστηκαν, ευχόμαστε καλά στέφανα.

Τις 30 Αυγούστου ώρα 8 μ.μ. στον Άγιο Δημήτριο Άρτας έγινε ο εκλεκτός γάμος της ΒΙΒΗΣ Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και του συμπατριώτη μας καρδιολόγου Ιατρού ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΤ. ΝΥΧΤΗ που ζει και εργάζεται στην όμορφη πόλη του Αμβρακικού. Στο νυφόνερο ζευγάρι ευχόμαστε από καρδιάς χαρούμενη και ευτυχισμένη ζωή.

Οι Καλαρρυτιώτες την 27-8-87 θρήνησαν τον χαμό του 87χρονου ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΥΤΑΡΕΛΑ. Ο μπαρμπα - Μήτσος με την απέραντη καλοσύνη του, το παιδικό του χαμόγελο, αλλά και την πάντα καλοπροαίρετη, φρονιματική και λεπτή του σύττα για πρόσωπα και πράγματα του χωριού μας, αναδείχθηκε στη συνείδηση όλων όσων είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν, ως ζηλευτή περίπτωση λαϊκού σοφού ευθυμολόγου. Γι' αυτό αγαπήθηκε, όσο λίγοι της γενιάς του.

Το Παράσχο και το Νάργι έχασαν την ζωντανή παρουσία του μπαρμπα - Μήτσου. Οι Καλαρρυτιώτες είναι φτωχότεροι από ένα σωστό Άνθρωπο. Τα θερμά μας συλλυπητήρια στους οικείους του.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

* Το Δ.Σ. από κάθε άποψη νικά των Καλαρρυτιών ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ Π. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ και ΑΝΔΡΙΑ ΣΤ. ΜΠΕΛΑΛΗ που πήγαν και βάλιστα με πολύ καλή σειρά στη Νομική και Φιλοσοφική Αθηνών αντίστοιχα, συγχάρουμε που έκαναν τους Καλαρρυτιώτες να νοιώσουν υπερήφανοι και τους ευχόμαστε πάντα επιτυχίες.

* Οι επιτυχίες στις Ανάπτυξης Σχολές της Χώρας μας των ΜΗΤΣΗ ΒΙΒΗΣ (1η Ιατρική Ιωαννίνων), ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ, ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΜΑΡΘΑΣ, ΒΕΒΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛΕΚΟΥ και ΤΟΛΙΟΥ ΜΑΡΙΗΣ καθώς επίσης και η εγγραφή σε Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα του Εξωτερικού των ΚΑΝΗ ΘΑΣΙΑ, ΜΑΡΕΤΗ ΕΥΤΥΧΙΑΣ, ΣΑΚΚΑ ΗΡΑΚΛΗ και ΔΟΥΜΑ ΜΑΡΙΑΣ, όλων εξαιρετικών παιδιών και θαυμαστών χορευτών του Ομίλου μας «ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ» κάνουν υπερήφανους το Δ.Σ. και τους συγχωριανούς τους. Τους ευχόμαστε κάθε πρόοδο και εκπλήρωση των ευγενικών των ονείρων.

Χριστόδουλος Γκιούρτης Καλαρρυτιώτης

Γόνος της κωμολέως των Καλαρρυτιών ο εκπαιδευμένος ούτος Ηπειρώτης εξεπαιδευθή εν Ιωαννίνους παρά τω Αθανασίω Ψαλίδα, ως εκάστοτε, κατά δε τας αρχάς της ενεστώσης εκατονταετηρίδος αποδημάσας εις την Ελλάδα εδίδασκε τον Έλληνα λόγον αλλαχόσε και εις το Γαλαξείδιον εις τας παραμονάς της Ελληνικής Επανάστασεως και ακολούθως. Της γραφίδος αυτού πόνημα εστί το βιβλίον Στοιχεία Παιδοδηγίας ή Παιδαγωγίας, εκτυπωθέν εν Ναυπλίω κατά το 1838.

(Π. Αραβαντινός, Βιογραφική συλλογή, εκδόσεις Ε.Η.Μ., Ιωάννινα, 1960, σ. 44)

Γεώργιος πρωτοπρεσβύτερος Σγούρος

Ούτος, γέννημα και θρέμμα των Καλαρρυτιών εξεπαιδευθή τα εγκύκλια μαθήματα υπό Κοσμών των Μπαλάνων και ιερωθείς κατέστη σχολάρχης εις την σχολήν των Καλαρρυτιών, ένθα θεαρέτως και κοινωνικώς ζήσας, απεβίωσε γένόμενος θύμα του Τουρκικού φασαγίου. Όμνηρος αυθορμητώς ούτος παραδοθείς τη τουρκική φρουρά μετ' άλλων τινών συνεχωριών του, ότε κατά το 1821 η φρουρά εκείνη, επαναστάντων των Καλαρρυτιών, κατέλπειν υπό συνθήκην την θείον της, υπέρ τη μαρτυρικών θάνατον' καθότι της φρουράς εκείνης συναντηθείσης υπό των οθωμανικών σπιτιών των επερχομένων κατά των Καλαρρυτιών, ηνγκάσθη ο Αλβανός αρχηγός της εγκαταλείπει εις την λύσαν των Ασιατών τους ομήρους, ους δια στόματος μαχαίρας διέπρασσαν.

(ό.π., σ. 193)

Για την αντιγραφή «ΜΝΗΜΩΝ»

Συνάντηση του φορέα

Μετά από συνενόηση των μελών του άτυπου αναπτυξιακού φορέα των Καλαρρυτιών που τον αποτελούν οι Σύλλογοι και η Κοινότητα, εκπροσωπούμενα από τα Δ.Σ. τους, συναντήθηκαν την 10η Οκτωβρίου στα Γιάννενα και συζητήσαν τα εξής θέματα:

1. Ενημέρωση για την πορεία της μελέτης του Ε.Ο.Τ. Συστήσεων.

2. Συστήρηση πάνω στην πορεία και τους στόχους του φορέα.

Ανάλυση και κριτική στη μέχρι τώρα υλοποίηση των αποφάσεων.

Προγραμματισμός της μελλοντικής του πορείας και των δραστηριοτήτων.

3. Αποφάσεις σε ειδικότερα θέματα που πιθανόν χρειασθεί να αντιμετωπισθούν μελλοντικά π.χ.

α. Αντιπαρασία ξενών στην Κοινότητα σε λίγες μέρες θα διοργανώται τα χορευτικά (απόπειρα επίλυση Προακτιών).

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΣ — ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ «ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ»

ΑΒΕΡΩΦ 60 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Μαθήματα χορού

Ο γνωστός από την δεκαεπταετή πολιτιστική προσφορά και τις Πανευρωπαϊκές τιμητικές διακρίσεις

Λαογραφικός — Χορευτικός Όμιλος «ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ»

συνεχίζει τις εγγραφές στα Παιδικά και Προπαισσκευαστικά του τμήματα για την εκμάθηση των Ελληνικών Χορών.

Πληροφορίες στον κ. Χριστόφο. Δογορίτη Αβέρωφ 60 ή στα τηλέφωνα: 37.440, 32.623, 25.561.

• Οι Καλαρρύτες τις ημέρες του εφετινού καλοκαιριού και ιδιαίτερα του δεκαπενταυγούστου παρουσίαζαν μοναδική κίνηση. Χιλιάδες Καλαρρυτιώτες και φίλοι τους χάθηκαν δροσιές και πατροπαράδοτη φιλοξενία. Ιδιαίτερη εντύπωση έκαναν τα νιάτα, τα ελπιδοφόρα νιάτα. Νέοι και νέες, λεβεντιές σαν τα κρύα νερά, ομορφαιναν τον περφηφανό τόπο μας. Παντού ζωή, χαρές και γέλια.

• Το τρίημερο πανηγύρι της Παναγιάς μας γιορτάστηκε, όπως πάντοτε, στα γνήσια παραδοσιακά πλαίσια. Γνήσια λαϊκά όργανα του χωριού μας. Αυτά διαθέτουν ποιότητα υφής, δωρικό, ορεινό, λεβεντικό ήθος στο αυθεντικό δημοτικό τραγούδι. Τούτο είναι αξιοπαρατήρητο, γιατί συνυφαίνει αναλόγη μορφή αιώνων. Ακούστηκαν και χορεύτηκαν με αξιώσεις τα τραγούδια: «Μαρία λεν την Παναγιά», «Μπαλατσός», «Ιτιά», «ΈΗλιο», Βλαχούλα εροβόλαγε» κ.ά. Κοντολογίς αναστήθηκαν ημέρες του παλιού καλού καιρού.

• Στο εξωκλήσι της Παναγιάς, στον ομώνυμο λόφο, ανεβήκαμε πολλοί χωριανοί και φίλοι μας ξένοι. Ζωντανέψε η πλαγιά από κόσμο. Ο λαμπρός ορεινός ανγουςιτικός ήλιος ήταν ευχάριστος στην ορεινή δροσιά. Η πατροπαράδοτη θεία λειτουργία κοντά στον ουρανό και τον ήλιο απέναντι απ' τον Μπάρο, την Κακαρδίτσα, τον Πρέσσο και τις Νύφες της Πουλιάνας ήταν πράγματι θυμίαμα ευσμον στον Ήλιο. Με κατανύξη οι προσκυνητές παρακολουθούσαν με δέος και ψυχική ανάταση την τελετουργία. Μοναδικές ψυχικές εξάρσεις.

• Η δρύση της Τσόρας, παρουσιάζει μια μίσηρη εμφάνιση. Πως γίνεται ανεκτός αυτός ο σκουριασμένος σωλήνας με το ευτελές ξύλο. Ας ενδιαφερθεί κάποιος τόσοι και τόσοι Καλαρρυτιώτες πέρασαν από εκεί, μια ορειχάλκινη δρύση προκοπής δεν έχει τα χίλια γρόσια. Πιστεύουμε κάποιος, απ' όσους διαβάζουν αυτές τις γραμμές, να την αγοράσει και να την στείλει στην κοινότητα για εγκατάσταση.

• Τα σκαλάκια και το όμορφο πλακόστρωτο της Πλατείας καλά είναι να πλένονται. Νερό δόξα τω Θεώ υπάρχει. Βρύση κοντά υπάρχει. Χρειάζονται λίγα μέτρα λάστιχο, σκούπες και λίγοι κεράτοι συμπατριώτες, που υπάρχουν και αυτοί. Ο Σύνδεσμός μας και η δωρήτρια κ. Διονυσία Μπίτα που από μεράκι και αγάπη στόλισαν την όμορφη πλατεία μας θα χαρούν να την δουν νοικοκυρεμένη και κοντά σ' αυτούς όλους μας. Εμάς τους Καλαρρυτιώτες δεν μας διακρίνει

Περίπατος στο χωριό

Σύντομες ματιές

ρευστή, αλλά δυναμική συνείδηση στα προβλήματα του χωριού μας.

• Η ψησταριά του κάτω καφενείου καλά είναι να μεταφερθεί στο πίσω μέρος του καφενείου, χώρος υπάρχει, γιατί τραυματίζει την αισθητική του χώρου. Και στο χώρο αυτό, δηλαδή στο πίσω του καφενείου, η ζήτηση θα είναι μεγάλη, διότι ότι ψήνεται δεν προλαβαίνει να βγει απ' τα κάδουνα και γίνεται ανάρπαστο. Καλή θέληση υπάρχει, ας ρυθμιστεί καλόκαρδα και πολιτισμένα το όλο θέμα.

• Πρέπει να πούμε και τα ευχάριστα. Οι κεντρικοί δρόμοι του χωριού ήταν καθαροί και μοσχοβολούσαν νοικοκυριό. Η εποχή μας είναι μεγάλη και βαρύφορτη από μεγάλα θέματα και όμως η λύση των μικρών ομορφαινει τη ζωή. Αν εσπεκταθεί αυτή η καθαριότητα και στα απομακρυσμένα σοκάκια του χωριού μας η επιτυχία θα είναι μεγάλη. Λίγη φροντίδα και όλα θα γίνουν, πάντοτε με πρόγραμμα.

• Τα σκουπίδια, αυτή η πληγή του χωριού, είναι και παραμένει οξεί πρόβλημα του χωριού. Ποιος φταίει; Όλοι μας φταίμε, μικροί μεγάλοι. Οι καλοκαιρινοί επισκέπτες με το αίσημα της προσωρινότητας, λίγο καιρό μένουν στο χωριό, είναι πιο απρόσεκτοι.

Οι μόνιμοι κάτοικοι να μη κακοκαρδίσουν συγγενείς και φίλους δε μιλάνε. Και το πρόβλημα παραμένει πάντοτε επικίνδυνο, γιατί δεν τραυματίζεται μόνο η αισθητική του χωριού μας, αλλά κινδυνεύει η υγεία των κατοίκων. Μην ξεχνάμε ότι, όταν η φύση καταστρέφεται, εκδικείται. Γι' αυτό η Υγειονομική υπηρεσία της Νομαρχίας Ιωαννίνων ας επισκεφθεί τους χώρους σκουπιδιών στα χωριά μας και ας πάρει τις ευθύνες της στο επικίνδυνο θέμα. Κύριε Νομάρχη, παρακαλούμε για τις ενέργειές σας.

• Τα γραφικά πέτρινα γεφυράκια, αντίκες πραγματικές (αλήθεια ξέρει κανένας πόσα είναι ή καλύτερα πόσα έμειναν;). Είναι δεκάδες και ήταν περισσότερα. Η εγκατάλειψη προξενεί λύπη. Στηθαία πεσμένα, αγκωνάρια αφηρημένα, τσιμέντα σκασμένα. Το κακό είναι, ότι όταν για οποιοδήποτε λόγο ένα γεφυράκι αντίκα πέσει δεν γίνεται στην παλιά του μορφή, αλλ' αντικαθίσταται με τσιμεντένιο κατασκεύασμα άτεχνο και ελεεινής μορφής. Που είναι ο σεβασμός στην περιβόητη παράδοση; Ας δοθούν κάποια χρήμα-

τα για συντήρηση επιπέδου, όχι για δουλειές του ποδαριού.

• Το λιθόστρωτο (γκάλντερίμι) από το σπίτι του Νικόλα Γκοργκόλη μέχρι την Τσόρα ή δεν υπάρχει ή όπου υπάρχει είναι σε κακή κατάσταση και μπορεί να στοιχίσει ακριβά στους περαστικούς. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να γίνει μια παρατήρηση. Όλα αυτά βλέπουμε, αλλά θέλουν χρήματα. Σωστά, αλλά χρόνος με χρόνο να μπαλάνονται οι πληγές. Μη ξεχνάμε απ' αυτό το δρόμο περνούν πολλοί χωριανοί μας και άλλοι τόσοι ξένοι. Οι σκέψεις και κρίσεις τους για το χωριό μας δεν είναι σωστό να είναι δυσμενείς.

• Εύγε σ' όλους, χίλια εύγε σ' αυτούς που φρόντισαν και έγιναν τα πατζούρια στο Δημοτικό μας Σχολείο. Με τη φροντίδα αυτών των ανθρώπων, όποιο κι αν είναι, νοικοκυρεύτηκε το Σχολείο και με την επιβλητική νεοκλασική του όψη ομορφαινει το χωριό μας. Είναι χάριμα. Είναι εύλογο οι άνθρωποι του καιρού μας και του τόπου μας στην άπιστη εποχή μας να υπηρετούν το καλό σ' όποιον τομέα, γιατί αυτό σε κάθε περίπτωση είναι η πρακτική όψη των ηθικών αξιών.

• Οι τρεις ψησταριές πρόσφεραν μεγάλες υπηρεσίες στους κατοίκους του χωριού μας. Ντόπιοι και ξένοι, επισκέπτες και περαστικοί θα βρούνε κάτι να φάνε, κάτι να πιούνε κι αυτό θα το θυμούνται. Εξυπηρετούνται όλοι στα πλαίσια του δυνατού με ευγένεια, πατροπαράδοτη φιλοξενία και καθαριότητα. Πρέπει να πούμε, ότι άλλος πρακτικός τρόπος εξυπηρέτησης προς το παρόν δεν υπάρχει. Τους ευχαριστούμε όλους.

• Για την περίοδο του καλοκαιριού τα δύο καφενεία της πλατείας ιδιοκτησίας Αγίου Νικολάου Καλαρρυτών, να προμηθευτούν τραπεζία και καρέκλες σαν αυτά τα παραδοσιακά έπιπλα που δώρισε τα τελευταία χρόνια ο Πατριωτικός Σύνδεσμος Καλαρρυτών «Η ΠΙΝΔΟΣ» Ιωαννίνων. Εύκολο είναι να μάθουν ποιοι τα κατασκεύασαν για να γίνει η παραγγελία. Το εκκλησιαστικό συμβούλιο ας φροντίσει να κάνει κάποια δαπάνη για τη στάθμη του πολιτισμού του χωριού μας. Ότι είναι παραδοχή και νοικοκυριό αντέχει μόνο στην επιδρομή της καταστροφής αν εμείς οι ίδιοι το παλαίουμε.

• Η δρύση του Φύτρου

θέλει παραδοσιακό, δηλαδή με πλάκες, στέγαστρο. Θα πείτε είναι η μόνη; Απαντούμε αρνητικά. Αλλά ας αρχίσουμε μια - μία να τις φροντίσουμε και να μη τις αφήνουμε στο έλεος του Θεού. Μιλάμε γι' αυτή, γιατί βρίσκεται στο κέντρο του χωριού και πολλοί περνάμε και η εγκατάλειψη μας λυπεί. Μαστόρους παραδοσιακούς διαθέτει το χωριό, ας κάνει κάποιος χωριανός μας μια δαπάνη, μη τα περιμένουμε όλα από την Κοινότητα και τους Συλλόγους. Η ιδιωτική πρωτοβουλία έκανε θαύματα στο παρελθόν στο χωριό, ας κάνει και σήμερα το χρέος της.

• Είναι ευχάριστο γιατί το χωριό μας διαθέτει ύδρευση και έχουμε όλοι νερά στα σπίτια μας. Τις ημέρες του καλοκαιριού η ανάγκη επιβάλλει, δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά, ορισμένες ώρες να κλείνουν οι δεξαμενές. Το φαινόμενο αυτό θα κρατήσει μέχρι να έρθει το καινούργιο νερό στο χωριό, όπου γίνονται σοβαρά έργα. Όταν αδειάζουν οι δεξαμενές, καλά είναι να καθαρίζονται, όχι πρόχειρα και εμπειρικά, αλλά σύμφωνα με τις υποδείξεις του επιστήμονα Ιατρού και να χλωριούνται. Αυτή η φροντίδα δεν είναι τυπική και επιτόλεια απέναντι σε βασικό πρόβλημα ζωής, αλλ' επιτακτική, γιατί κινδυνεύει η υγεία από μολυσματικές ασθένειες. Μάθαμε με χαρά ότι σε τακτικά διαστήματα το νερό χλωριούται. Αυτό είναι ενθαρρυντικό.

• Η φλαμουριά (το τίλιο) της πλατείας έχει γεράσει η καμμένη. Πόσο ίσιο και πόση μοσχοβολιά δε σκόρπισε χρόνια και χρόνια! Τώρα χρόνο με χρόνο φθίνει. Καλά είναι στη θέση της να φυτευθεί μια άλλη νέα. Μόνο να αφήσουμε περισσότερο χώρο ελεύθερο από πλάκες για την υγρασία του δέντρου. Ποιος δε χαίρεται τον πλατανάκο της πλατείας, που δένουμε και ομορφαινει και δροσίζει όλους μας. Έτσι θα γίνει και με την καινούργια φλαμουριά. Μερικά φαινόμενα γύρω δεν θέλουν μοιρολατρική αντιμετώπιση, δηλαδή ξεράθηκε, χάθηκε, πάει τι να κάνουμε; Όχι έτσι, δυναμικές λύσεις. Στη θέση του ξηρού θα δώσουμε άλλο καλύτερο.

• Όταν γράφονται διήφορες πινακίδες στο χωριό πρέπει να είμαστε προσεκτικοί. Καλά είναι να είναι σωστές και ορθογραφημένες, γιατί σ' ένα Ιστορικό κεφαλόχρσι δεν επιτρέπονται ανορθογραφίες. Κάτι πήρε το μάτι μας σε κά-

ποια δρύση, φυσικά πρόκειται για αβλεψία του μάστορα, αλλά πρέπει να διορθωθεί.

• Μετά από όσα είδαμε στο χωριό μας εφέτος το καλοκαίρι θα πούμε με μεγάλη μας λύπη: τι δε γέει δ α μ ε. Δεν είδαμε στο χωριό γιατρό και νοσοκόμα. Κρίμα, μεγάλο κρίμα, ένας περφηφανός νοσοκομμένος ορεινός πληθυσμός με 40 (σαράντα) μόνιμες οικογένειες και χιλιάδες παραθεριστές να ζει χωρίς γιατρό και νοσοκόμα. Αυτό δεν το θέλει ο Θεός. Κύριε Νομάρχη Ιωαννίνων παρακαλούμε για τις άμεσες ενέργειές σας στο θέμα της ζωής των ξωμάχων μας.

• Και κάτι άλλο δεν είδαμε εφέτος το καλοκαίρι στο χωριό μας. Δεν είδαμε τον πιστό των Καλαρρυτών, τον Αποστόλη Ζώγκο. Το γεγονός ίσως θα έμεινε απαρατήρητο, γιατί ο σημερινός άνθρωπος άρχισε να αδιαφορεί δυστυχώς για τη ζωή του συνανθρώπου του. Αλλά, πλείστοι όσοι, ρώτησαν τον επιστήθιο φίλο του Σωτήρη Μπριάκο και του είπαν: Τι γίνεται ο Αποστόλης; Ήρεμα και φιλικά πήραν τη δικαιολογημένη απάντηση. Το ερώτημα που μένει είναι: Γιατί τόσοι χωριανοί μας ρώτησαν για την απουσία, την αισθητή απουσία του κ. Ζώγκου; Απλούστατα, γιατί γνώριζαν το πάθος του συγχωριανού μας για το μεγάλο χωριό μας.

• Μαθαίνουμε με χαρά, ότι πολλοί ξενιτεμένοι Καλαρρυτιώτες ενδιαφέρονται να κάνουν ένα έργο στο ιστορικό χωριό μας. Έτσι και ο σημερινός κόσμος μας έχει ιδανικά και πιστεύει στις διαχρονικές αξίες στην ευσυνείδηση. Ήπειρό μας. Οι πατροπαράδοτοι θεομοί και οι ηθικές δεσμεύσεις με τον τόπο μας δεν είναι λόγια, αλλά έργα.

Επειδή οι καλοί πατριώτες δεν γνωρίζουν τις ανάγκες του χωριού μας, ακόμη ίσως να μην ξέρουν που να απευθυνθούν τους πληροφορούμε: Μπορούν να αναθέσουν στην Κοινότητα Καλαρρυτών ή στον Πατριωτικό Σύνδεσμο Καλαρρυτών «Η ΠΙΝΔΟΣ» την εξυπηρέτησή τους και η δωρεά τους θα γίνει πραγματικότητα.

Έτσι η πατροπαράδοτη φιλογενεία στον τόπο μας δεν θα είναι ηχηρή λέξη, αλλά πολιτιστική πράξη. Ο διαβάτης είδε τα παραπάνω και πολλά άλλα. Αντά θυμάται για την ώρα, ίσως φέρει στο νου του αργότερα και άλλα. Χαρά μας, δηλαδή όλων μας, ο καθένας μας να κρατάει στο χέρι του το σφυγμό των θεμάτων του χωριού μας και όλοι μαζί να συμβάλουμε για τη θετική επίλυσή τους.

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ